RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 92.212 van 15 januari 2001
in de zaak A. 59.165/VII-18.972.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. JONGBLOET en B. SCHÖFER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van ex-Zaïrese nationaliteit, op 29 juli 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 1994 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse van 23 augustus 1993 tot weigering van verblijf;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1997 die de neerlegging van het verslag ter griffie gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2000, zitting waarop de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 21 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker België binnenkomt op 25 april 1992; dat hij zich op 27 april 1992 vluchteling verklaart; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 augustus 1993 een beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 27 mei 1994 bevestigt; dat deze beslissing als volgt gemotiveerd is :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 11 mei 1994 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de taal Lingala machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. P. JONGBLOET.
> Betrokkene van Zaïrese nationaliteit, verklaarde dat hij op 23 januari 1992 via de radio hoorde hoe het radiostation "La voix du Zaïre" door militairen werd bezet. Diezelfde nacht kreeg hij onverwachts bezoek van twee militairen die hadden deelgenomen aan de bezetting. Ze zochten hulp bij betrokkene, want

Mobutu getrouwe soldaten waren het radiostation binnengevallen om een einde te maken aan de bezetting. Zij waren echter ontvlucht. Betrokkene weigerde om ze in zijn huis te houden, doch gaf hen enkele kleren. Toen betrokkene twee weken later van de markt thuiskwam, kreeg hij te horen dat er militairen waren langs gekomen. Daarop besloot betrokkene om zijn intrek bij zijn tante te nemen.

Op 23 maart 1992 werd betrokkenes vader gearresteerd en opgesloten in het kamp Tshatshi. Nu bleek dat die twee militairen werden aangehouden en dat ze betrokkene verdachten van collaboratie met de militairen. Zijn moeder die kontakt had genomen met haar man raadde betrokkene aan om te vluchten. Zij regelde zijn vertrek en op 23 april 1992 kon betrokkene Zaïre verlaten. Eerst nam hij de boot naar Brazaville (Congo) en de volgende dag reisde hij per vliegtuig naar België.

Vooreerst dient vastgesteld dat er een tegenstrijdigheid bestaat in de verklaringen die afgelegd zijn door betrokkene, wat de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnt. Zo verklaarde hij tijdens het eerste verhoor dat zijn vader op 25 februari 1992 werd gearresteerd, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij al twee maanden bij zijn tante logeerde, alvorens dat er problemen ontstonden en dat zijn vader op 23 maart werd aangehouden. Verder moet er op gewezen worden dat betrokkene gedurende vier maanden in Kinshasa is gebleven, alvorens het land uit te vluchten, wat wijst op een weinig ernstige vrees voor vervolging. Dienaangaande moet vastgesteld worden dat betrokkene zelf nooit het voorwerp heeft uitgemaakt van enige vervolging. Hij heeft zijn land immers preventief verlaten.

Tenslotte dient vastgesteld dat betrokkenes reisverhaal ongeloofwaardig is. Hij zou met een vals paspoort gereisd hebben, waarop noch zijn naam noch zijn foto te zien waren. Gezien de strikte kontroles die plaatsvinden aan de Belgische landsgrenzen, en in het bijzonder in Zaventem, is het onmogelijk dat betrokkene zonder problemen de grens kon oversteken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 augustus 1993.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat bij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in

gevaar zou verkeren. Om alle voorafgaande redenen vermeldt de Commissaris-generaal bovendien uitdrukkelijk dat de aangevochten beslissing en de maatregel tot verwijdering uitvoerbaar zijn niettegenstaande elk hoger beroep, overeenkomstig artikel 63/5, laatste lid, van de wet van 15 december 1980.
(...).".

Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Enig middel, genomen uit de schending van de Algemene Beginselen van behoorlijk bestuur, en meer bepaald uit de schending van het motiveringsbeginsel, zoals vastgelegd in de Wet dd. 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van overheidshandelingen en meer bepaald artikel 2 en 3 van deze wet.
Doordat, de bestreden beslissing op geen enkele wijze antwoord op het middel dat beroeper aanhaalde in het dringend verzoek tot heronderzoek, terwijl, de bestreden beslissing ontegensprekelijk een beslissing is die valt onder de omschrijving van artikel 1 van voornoemde wet, en dus blijkens artikel 2 van deze wet uitdrukkelijk en formeel moet worden gemotiveerd, en terwijl, artikel 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen in de laatste alinea duidelijk stelt dat de opgelegde motivering in de bestuurshandelingen die aan deze wet onderhevig zijn afdoende moeten zijn gemotiveerd, waaruit moet worden afgeleid dat de desbetreffende bestuurshandeling een uitdrukkelijk antwoord dient te bevatten op het bezwaar dat beroeper heeft aangehaald in het beroepschrift dat tot de bestreden beslissing aanleiding heeft gegeven.";

Overwegende dat het dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratief beroep is en geen jurisdictioneel beroep; dat de Commissaris-generaal derhalve niet gehouden is opgeworpen rechtsmiddelen te onderzoeken, maar de asielaanvraag met volheid van bevoegdheid opnieuw onderzoekt; dat een deugdelijke motivering evenwel vereist dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing rekening houdt met de door verzoeker aangebrachte gegevens en geformuleerde opmerkingen;

Overwegende dat de raadsman van verzoeker in het dringend beroep bij de Commissaris-generaal het volgende heeft aangevoerd :

> "Mijn verzoeker wordt in zijn land van herkomst en waarvan hij de nationaliteit draagt, vervolgd wegens het feit dat hij -onder dwang- twee militairen van burgerkleding heeft voorzien met het oog op desertie. Wegens de toestand van algemene anarchie in zijn land van herkomst, en meer bepaald wegens het totaal gebrek aan een gerechtelijk systeem dat de kansen op een fair proces kan waarborgen, is elke burger van dit land die zich noch via particuliere relaties noch via financiële middelen kan onttrekken aan de eigenrichting van de feitelijke machthebbers, te beschouwen als deeluitmakend van een sociale groep die te vrezen heeft op elk ogenblik en zonder verder motief te worden vervolgd en terechtgesteld.
> Uit dien hoofde heeft mijn verzoeker, die tot deze sociale groepering behoort, dan ook de gegronde vrees om te worden vervolgd omwille van de sociale groepering waartoe hij behoort, en moet mijn verzoeker dan ook zonder enige twijfel worden erkend als politiek vluchteling op basis van artikel 1A van het verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.";

Overwegende dat deze uiteenzetting geenszins een "middel" is zoals verzoeker voorhoudt, maar veeleer een bondige samenvatting van de aan de asielaanvraag ten grondslag liggende feiten; dat de bestreden beslissing, na onderzoek van verzoekers asielmotieven, de feitelijke en juridische overwegingen bevat op basis waarvan tot de ongeloofwaardigheid van de asielaanvraag wordt besloten; dat verzoeker geen van deze motieven poogt te weerleggen; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari tweeduizendeen, door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **L. LAVRYSEN.**